

Arrest

nr. 278 129 van 29 september 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 4 mei 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 maart 2022 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 mei 2022 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verwerende partij stelt het feitenrelaas als volgt voor in haar nota met opmerkingen:

“Verzoeker diende op 30.08.2012 een visumaanvraag type D in bij de bij de Belgische diplomatieke post in het buitenland.

Dat visum werd toegekend en op 27.11.2012 werd verzoeker in bezit gesteld van een A-kaart in functie van zijn studies.

Zijn A-kaart werd telkens verlengd in functie van zijn studies en op 16.09.2016 behaalde verzoeker het diploma master in de biologie.

Verzoeker schreef zich voor het academiejaar 2016-2017 in voor een aanvullendemaster aan de universiteit van Antwerpen (opleiding van 2 jaar). Die opleiding is op heden nog steeds niet afgerond. Tijdens het academiejaar2020-2021 schreef verzoeker zich tevens in voor een bijkomende master aan de universiteit van Gent. Verzoeker behaalde op heden 0 credits voor die opleiding.

Verzoeker diende op 12.06.2020 een verblijfsaanvraag in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 09.11.2021 werd die aanvraag onontvankelijk bevonden bij gebrek aan buitengewone omstandigheden.

Op 23.03.2022 werd beslist tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.”

Ter terechtzitting verklaart de advocaat van de verzoekende partij dat deze feitenvoorstelling juist is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) voegt hieraan toe dat de verzoekende partij op 9 februari 2022, verzonden op 11 februari 2022, werd uitgenodigd om naast haar studieresultaten alle “relevante elementen” kenbaar te maken waarmee “rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier in het geval van een negatief besluit”. De verzoekende partij kreeg hiervoor een termijn van 15 dagen toegekend en heeft gereageerd.

De bestreden beslissing is de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 maart 2022 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en heeft de volgende redengeving:

“(…)

Mijnheer/mevrouw de burgemeester,

Betreft: E. E. N.

geboren te Acha op X

nationaliteit: Kameroen

adres: (...)

Beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student

Wettelijke basis :

Art. 61/1/4, § 2 van de wet van 15.12.1980: De Minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen:

6° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze

Hierbij wordt meer bepaald verwezen naar artikel 104, § 1 van het KB van 08.10.1981:

De Minister of zijn gemachtigde kan op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de wet een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de wet, weigeren indien de student, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, met name wanneer

9° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een masteropleiding of een voortgezette masteropleiding ("master na master") van 60, 120 of 180 studiepunten te volgen en hij deze niet met vrucht beëindigde na respectievelijk twee, drie of vier jaar van zijn studie;

Overwegende dat betrokkene op 18.09.2012 naar België kwam in het bezit van een geldig paspoort en visum type D en dat hij in het bezit werd gesteld van een A kaart geldig tot 31.10.2013.

Overwegende dat betrokkene na het behaalde diploma Master of Biology: Biodiversity aan de universiteit Antwerpen in 2016 zich tijdens het academiejaar 2016-2017 inschreef voor een 1 jarige opleiding advanced Master of Technology for Integrated Water Management aan de universiteit Antwerpen en in het bezit werd gesteld van een A kaart geldig tot 31.10.2017

Overwegende dat aan de verlenging van het verblijf als student voorwaarden verbonden zijn. Eén van deze voorwaarden is voldoende studievoortgang in de studies aantonen. Na 5 academiejaren is betrokkene nog steeds ingeschreven voor de opleiding Master of Technology for Integrated Water Management aan de universiteit Antwerpen. In principe diende hij deze opleiding na 2 academiejaren voltooid te hebben, doch zelfs na 5 academiejaren is hij er nog steeds niet in geslaagd af te studeren

Overwegende dat hij tijdens academiejaar 2020-2021 gelijktijdig ook een master of science in statistical data analysis startte aan de UGent maar ook hier totaal geen vooruitgang in de studies kan aantonen: 0 credits behaald

Op 09.02.2022 vroeg DVZ de resultaten op van de eerste examenperiode aan universiteit Antwerpen en Universiteit Gent waarbij betrokkene overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 tevens de kans werd geboden te worden gehoord met oog op een eventuele negatieve beslissing die zou kunnen volgen.

Uit de overgemaakte resultaten bleek dat dat betrokkene ook in het eerste semester van academiejaar 2021- 2022 geen vooruitgang boekte, (slaagde voor geen enkel credit bij zowel de UGent als de universiteit Antwerpen)

Betrokkene maakt een attest over van het algemeen medisch labo te Antwerpen waaruit blijkt dat hij op 06.01.2022 positief testte op het coronavirus. Er werd ook een getuigschrift van arbeidsongeschiktheid overgemaakt waarbij het werd verboden om de woonst te verlaten van 06.01.2022 tot en met 15.01.2022 wegens het vermoeden van besmetting door het COVID 19 virus.

Indien we rekening houden met de voorliggende bewijsstukken is het weinig aannemelijk dat dat deze omstandigheden een grote impact hebben gehad op de studieresultaten van de student, daa betrokkene de kans werd gegeven op latere data te examens in te halen (3 weken na de Covid besmetting)

1 februari: Analysis of Continuous Data: universiteit Gent

3 februari: Statistical Computing and Principles of Statistical Data Analysis universiteit Gent

4 februari: Advanced Water Treatment Technology: universiteit Gent

Deze omstandigheden zijn zeker niet dermate doorslaggevend om de wel erg beperkte studievoortgang zoals hierboven beschreven volledig te verantwoorden. Ook het feit dat betrokkene zijn drukke examenrooster aanhaalt is echt geen reden die onze beslissing kan veranderen. Betrokkene heeft meer dan voldoende kansen gekregen. Ook de adviezen van de onderwijsinstellingen zijn niet van die aard om een beslissing ten gunste van de student te nemen. In een mail dd 24.02.2022 laat het Diensthoofd Onderwijsadministratie van de universiteit Antwerpen weten dat het misschien goed zijn als DVZ zou beslissen dat er geen verlenging van de verblijfsvergunning meer mogelijk is. Ook de resultaten aan de Ugent zijn weinig bemoedigend en bieden weinig perspectief op beterschap. Meneer heeft namelijk tot op heden nog geen enkel credit behaald aan de UGent

We kunnen dan ook besluiten dat de student, rekening houdend met de resultaten van de vorige jaren en de huidige nieuwe studierichting, de studies op overdreven wijze aan het verlengen is. Bovendien werd betrokkene vorig jaar in onze instructies van 07.01.2021 duidelijk op de hoogte gebracht dat het zijn laatste kans was om zijn masterdiploma te behalen en dat indien hij zijn diploma niet zou behalen, er zonder twijfel een einde zou gesteld worden aan zijn verblijf. Een verdere verlenging om een 6e jaar aan te vatten voor een master die bestaat uit 60 studiepunten kunnen we niet meer toestaan. Bijgevolg komt hij niet langer in aanmerking voor een verdere verlenging van het tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980.

Ik zou u willen vragen in voorkomend geval over te gaan tot de afvoering van de persoon uit de registers wegens verlies van verblijfsrecht overeenkomstig artikel 12, 5° van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 op datum van deze beslissing en de huidige A-kaart geldig tot 31.12.2021 in te houden.

Deze onderrichtingen dienen aan de vreemdeling betekend te worden, één exemplaar dient hem overhandigd te worden, een tweede exemplaar dient ons teruggezonden te worden. In het geval dat betrokkene niet ingaat op uw uitnodigingen, vraag ik u tevens mij hiervan op de hoogte te brengen.

Datum en handtekening van de betrokkene, 29/03/2022

Aangetekend verzonden

Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Dienst Vreemdelingenzaken

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van:

"de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel"

De verzoekende partij licht het middel als volgt toe:

"De staatssecretaris meent dat verzoeker zijn studies op overdreven wijze verlengt gezien hij deze niet in de voorgeschreven tijd afwerkt met een positief studieresultaat.

Verzoeker begrijpt niet waarom verwerende partij tot deze conclusie komt en wenst te reageren op de bestreden beslissing.

II1, Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

Eerst en vooral wenst verzoeker op te werpen dat DVZ niet gehouden is om een negatieve beslissing te nemen. In artikel 61/1/4, §2 van de wet van 15.12.1980 wordt vermeld dat de minister of zijn gemachtigde een einde kan stellen aan de machtiging tot verblijf. Dit is echter geen verplichting.

a) Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Verzoeker wenst op te merken dat de beslissing van verwerende partij getuigt van een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

A.M.M.M Bors omschrijft het zorgvuldigheidsbeginsel als volgt: "De plicht van de overheid tot zorgvuldige feiten- en informatievergaring tijdens de voorbereidende fase en de plicht alle aspecten of belangen van een dossier in ogenschouw te nemen met het oog op een zorgvuldige besluitvorming.

Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat verwerende partij onvoldoende afweging heeft gemaakt m.b.t. de situatie van verzoeker.

Verzoeker kreeg in 2012 een visum om zijn studies in België aan te vatten. Ondertussen bekwam hij reeds een eerste diploma. Hij startte een nieuwe opleiding aan de UA Antwerpen waarvoor ook in 2016 zijn verblijfstitel werd verlengd.

Het verwijt van DVZ is dat hij zijn studies op overdreven wijze verlengd, doch dit is niet zijn intentie. Voor zijn thesis heeft hij tegenslag gekend. Hij behoorde tot een team voor onderzoek van de Ganges in India. Hiervoor werd onderzoek verricht, doch tijdens de voorbereidende werken, kreeg het team bericht dat hun financiering door een specifiek fonds, niet doorging. Hierdoor diende verzoeker een nieuw thesisonderwerp te kiezen en begon het volledige onderzoek opnieuw. Hij verloor hier veel tijd door en dit was volledig buiten zijn wil om.

Hij heeft op 4 jaar tijd dan ook de eerste 54 studiepunten behaald. Dit was niet de opzet doch, door omstandigheden, de bittere realiteit.

Het laatste vak is een gekend "buisvak". Dit was het enige vak dat hij nog diende af te leggen en zodoende schreef verzoeker zich hiervoor ook in, zowel in het schooljaar 2020 - 2021 als 2021 - 2022. Het is DVZ zeker niet ongekend dat deze schooljaren allesbehalve normaal verlopen zijn. Corona begon in maart 2020 en de studenten met hogere studies werden verplicht om van thuis uit les te volgen. Het mag duidelijk zijn dat dit voor niemand gemakkelijk was en dat hierdoor aanpassingen dienden te gebeuren.

Bovendien speelde er een bijkomende vrees bij verzoeker. Hij vreesde echter dat hij zijn verblijf zou verliezen gelet op het feit dat hij slechts ingeschreven was voor 1 vak (met 6 studiepunten). Hierdoor schreef hij zich in op de UGent voor een bijkomende opleiding. Uiteraard is dit de keuze van verzoeker geweest, doch dient men de beweegredenen hiertoe mee in overweging te nemen.

In Januari 2022 sloeg het noodlot toe bij verzoeker. Hij kreeg tijdens zijn examenperiode corona, bewijs hiervan werd neergelegd, maar kon dan ook zijn examens niet afleggen.

Er zijn steeds inhaalexamens mogelijk, doch deze vallen altijd in de 'lesvrije' week.

Na zijn coronabesmetting was hij nog steeds vermoeid. Dit is ook één van de gekende verschijnselen of gevolgen na een coronabesmetting. Hij heeft nog getracht om zijn inhaalexamens af te leggen, doch zonder succes.

Dit is ook niet verbazend gelet op het strakke rooster dat hij had voor deze inhaalexamens. Desondanks haalt verzoeker op zijn vak in Antwerpen nog een 9/20, een degelijk resultaat, zeker in het besef dat hij daags voordien een examen aflegde te Gent tot 2'lu en hij 's morgens om 9u opnieuw examen diende af te leggen in Antwerpen.

Dit is uiteraard geen excuus, doch plaatst zijn resultaten in de nodige context en toont aan dat hij in de mogelijkheid is om alsnog een positief resultaat te behalen.

Bovendien heeft hij nog een examenperiode waarin hij dit examen kan afleggen, mn in augustus.

Intrekking van zijn verblijfskaart heeft dan ook desastreuze gevolgen voor verzoeker en deze wegen niet op tegen de belangen van DVZ. Verzoeker verliest zijn kans op dit diploma waar hij ondertussen reeds jaren naartoe werkt. Zoals hierboven reeds uitgelegd is dit zeker niet geheel te wijten aan de handelingen van verzoeker.

Hij dient op zijn minst de kans te krijgen om zijn herexamen mee te doen en hier alsnog een positief resultaat in te behalen, nu hij hier met volle moed naar streeft.

Zoals reeds meegedeeld staat in het desbetreffende wetsartikel dat de staatssecretaris of zijn gemachtigde KAN weigeren, doch dit betreft geen verplichting. Men had ook andere opties dan enkel de weigering. Men had een verblijfskaart kunnen afleveren van 6 maanden om de volgende examenperiode ook af te wachten en/of bijkomende voorwaarden zoals het slagen voor het welbepaalde vak op te leggen.

Men stelt dit reeds te hebben gedaan in januari 2021, doch men hield geen rekening met het feit dat hogere studies gebruik maken van een herexamenperiode en dus de studies kunnen doorlopen augustus/september.

Men had tevens de verblijfskaart van verzoeker reeds in januari 2021 kunnen weigeren gelet op zijn studietraject. Het feit dat men dit niet deed, wijst er ook op dat zij geloven dat hij in de mogelijkheid is om dit vak alsnog positief te beëindigen en hij tevens studies heeft aangevat die de verdere toekomst van de volledige bevolking ten goede kunnen komen.

Na beëindiging kan hij steeds een 'zoekjaar' aanvragen om zich zo op de arbeidsmarkt nuttig te maken. Hij is zeer begaan met het milieu en wenst zich hiervoor ook ten volle in te zetten voor een betere toekomst voor de volgende generaties.

Uw raad bevestigde reeds in zijn arrest nr. 120 763 van 17.03.2014 dat verwerende partij rekening dient te houden met het geheel van elementen.

Het arrest vermeldt het volgende: "De fragmentarische beoordeling van de voorliggende documenten is dan ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel. "

Verwerende partij dient het dossier van verzoeker in zijn geheel te onderzoeken!

Verzoeker heeft er dan ook alles aan gedaan om zijn verblijf in België te regulariseren en zich perfect te integreren.

b) Schending van het materiële motiveringsbeginsel, alsook de zoet op de formele motivering van 29.07.1991

Verwerende partij motiveert dat verzoeker zijn studies op overdreven wijze verlengt gezien hij deze niet afwerkt in de daarvoor voorziene termijn. Hierboven werd het probleem m.b.t. zijn thesisonderzoek en de financiering voor zijn eerste onderwerp reeds uitgelegd. Dit is volledig buiten zijn wil geweest en verzoeker

heeft dan ook de nodige stappen ondernomen om een nieuw onderwerp te zoeken en dit volledig uit te werken. Uiteraard nam dit enige tijd in beslag en diende hij dit nieuwe onderzoek opnieuw van begin af aan op te starten.

Hiermee werd geen rekening gehouden.

Bovendien werd hij geveld door een coronabesmetting. Corona is verwerende partij niet vreemd en zij dienen dan ook op de hoogte te zijn van eventuele gevolgen die een besmetting met zich meebrengen. Verzoeker was na zijn besmetting zeer vermoeid, doch trachtte zijn examens tijdens de inhaalperiode alsnog af te leggen en verkoos dit boven verstek.

Ook hiermee dient rekening gehouden te worden.

Beide elementen zijn buiten de wil om van verzoeker geweest. Hij was zelf slachtoffer, heeft uiteraard niet zelf gevraagd voor een nieuw thesisonderwerp en volledig nieuw onderzoek, noch voor een coronabesmetting waarmee zijn studies in het gedrang kwamen.

Hij hoopt alsnog zijn herexamens tot een goed einde te brengen en zijn studies dan ook positief te kunnen afronden.

De gevolgen bij weigering of niet verlenging van de verblijfstitel van verzoeker zijn niet te overzien. Hij heeft immers nog een examenperiode in augustus, doch kan zonder verblijfstitel hieraan niet deelnemen. Alle werk en energie van de laatste jaren zouden dan ook voor niets geweest zijn. Dit weegt niet op tegen de belangen van verwerende partij.

Men had een verlenging kunnen toestaan zodat verzoeker alsnog zijn herexamens kon afleggen en hem de kans nog geven om een positief eindresultaat te behalen.

Verzoeker zal dit diploma niet kunnen behalen, zal ook op de arbeidsmarkt aanzienlijke mogelijkheden verliezen, hetgeen tevens een verlies voor de maatschappij is.

Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht.

Dat de verwerende partij rekening diende te houden met de specifieke situatie, het volledig dossier van verzoeker, alle aangehaalde elementen en stukken en het geheel van elementen.

De beslissing dient afdoende gemotiveerd te worden, alsook individueel, doch verwerende partij doet dit niet."

2.1.2. De in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

Immers blijkt de juridische grondslag: artikel 61/1/4, §2, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet en artikel 104, §1, 9°, van het Vreemdelingenbesluit.

Daarnaast worden ook de feitelijke gegevens, die aan de basis van de bestreden beslissing liggen, weergegeven. Er wordt uiteengezet waarom de verzoekende partij haar studies op overdreven wijze verlengt. De academische loopbaan van de verzoekende partij is weergegeven.

Er wordt aangehaald dat de verzoekende partij na 5 academiejaren (opleiding gestart in het academiejaar 2016-2017) nog steeds is ingeschreven voor de tweejarige opleiding *Advanced Master of Technology for*

Integrated Water Management aan de universiteit van Antwerpen. Tevens wordt toegelicht dat de verzoekende partij tijdens het academiejaar 2020-2021 aan de universiteit van Gent zich heeft ingeschreven voor een *master of science in statistical data analysis* en dat de verzoekende partij hiervoor 0 credits behaalde. Verzoekende partij slaagde voor geen enkel credit van haar opleidingen aan de universiteit van Antwerpen en van Gent.

Er wordt tevens toegelicht dat de verzoekende partij reeds vorig jaar op de hoogte werd gebracht dat het haar laatste kans was om haar masterdiploma te behalen en dat indien zij haar diploma niet zou behalen, er een einde zou gesteld worden aan haar verblijf. De elementen, door verzoekende partij aangebracht in het kader van het hoorrecht, zijn besproken.

De formele motiveringsplicht is niet geschonden.

2.1.3. De verzoekende partij betwist de bestreden beslissing inhoudelijk en voert aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aan, wat ook uitdrukkelijk uit het eerste middel blijkt.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid beoordeelt op grond van de juiste feitelijke gegevens, of de beoordeling correct is en of het besluit niet kennelijk onredelijk is (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken.

De overheid moet zich afdoende informeren over alle relevante elementen.

De zorgvuldigheidsplicht geldt ook voor de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. In het kader van verblijfsaanvraag rust de bewijslast bij de aanvrager die zorgvuldig moet zijn bij het indienen van de aanvraag en alle relevante stukken en elementen moet aanbrengen zodat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden. De verplichting die in dit geval rust op de verzoekende partij, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat deze is genomen op grond van artikel 61/1/4, § 2, 6°, van de Vreemdelingenwet en artikel 104, § 1, van het Vreemdelingenbesluit.

Artikel 61/1/4, §2, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 2.

De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen:

(...)

6° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze;

De Koning bepaalt de gevallen waarin de student geacht wordt zijn studies op overdreven wijze te verlengen, zoals bedoeld in het eerste lid, 6°.”

Artikel 104, §1, 9°, van het Vreemdelingenbesluit, waarnaar de bestreden beslissing verwijst, bepaalt:

“§ 1.

De Minister of zijn gemachtigde kan op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de wet een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de wet, weigeren indien de student, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, met name wanneer:

(...)

9° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een masteropleiding of een voortgezette masteropleiding ("master na master") van 60, 120 of 180 studiepunten te volgen, en hij deze niet met vrucht beëindigde na respectievelijk twee, drie of vier jaar van zijn studie;

Voor de toepassing van het eerste lid, 1° tot 9°, moeten de termen graduaat, bachelor, master, voorbereidings- en schakelprogramma, credits en studiepunten, begrepen worden conform de decreten van de bevoegde Gemeenschap betreffende de regeling van het hoger onderwijs.

Voor de toepassing van het eerste lid, punt 9°, in het geval een masteropleiding gepaard gaat met een schakelprogramma of voorbereidingsprogramma vanaf 30 studiepunten, wordt de termijn waarbinnen zijn verblijf kan worden beëindigd verlengd met één extra studiejaar.

Voor de toepassing van het eerste lid, 1° tot 9°, indien de student, in voorkomend geval, zijn voorbereidend jaar niet met vrucht beëindigde, dan wordt dit voorbereidend jaar ook meegeteld als een jaar van zijn studie.

Voor de toepassing van het eerste lid, 1° tot 9°, indien de student tijdens het vorige academiejaar een opleiding heeft gevolgd van een hoger academisch niveau dan de huidige opleiding en die voorafgaande hogere opleiding niet met vrucht beëindigde, dan wordt dat voorafgaand jaar ook meegeteld als een jaar van zijn studie."

2.1.4. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in België toekwam in 2012 om studies aan te vatten. Op 27 november 2012 werd zij in het bezit gesteld van een A-kaart, die telkens werd verlengd omwille van de studies. Op 16 september 2016 behaalde de verzoekende partij het diploma van master in de biologie.

In het academiejaar 2016-2017 schreef de verzoekende partij zich in voor een aanvullende masteropleiding aan de universiteit van Antwerpen (die normaal twee jaar duurt). Op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing was deze opleiding nog steeds niet voltooid. De verwerende partij kon dan ook op niet kennelijk onredelijke wijze besluiten dat de verzoekende partij op een overdreven wijze haar studies verlengt. Indien normalter een opleiding een duur voorziet van twee jaar en deze nog niet voltooid is na vijf jaar, hetzij meer dan het dubbele, is het kennelijk redelijk deze te omschrijven als zijnde "overdreven" .

Uit het middel blijkt dat de verzoekende partij allerhande excuses aanhaalt als reden waarom de gevolgde opleidingen na 2016 geen succes kennen.

Zij verwijst naar onderzoek bij het team voor onderzoek van de Ganges in India dat door het gebrek aan financiering van een specifiek fonds niet doorging en naar de 54 *credits* die zij behaalde van de jaren 2016-2017 tot en met 2019-2020 (zie ook "*transcript of records*" van de masteropleiding "*Technology for Integrated Water Management*" van de universiteit Antwerpen met uitprintdatum 20/10/2021). De Raad merkt op dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd uitgenodigd op 9 februari 2022 (ontvangst ondertekend door de verzoekende partij) om niet alleen haar resultaten voor te leggen, maar toe te laten alle relevante elementen kenbaar te maken waarmee rekening moet worden gehouden bij een negatief besluit, zowel in het kader van artikel 62 van de Vreemdelingenwet als in het kader van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Specifiek werd de verzoekende partij erop gewezen dat geen 60 *credits* zijn behaald voor de opleiding "*Technology for Integrated Water Management*" van de universiteit Antwerpen, er geen enkele studievoortgang is voor de masteropleiding "*science in statistical data analysis*" van de universiteit Gent omdat in het jaar 2020-2021 geen enkele *credit* werd behaald. De verzoekende partij beantwoordde deze uitnodiging, maar haalde enkel de corona aan en het gegeven dat de af te leggen examens daags na elkaar waren bij de verschillende universiteiten. Zij sprak met geen woord over enige problematiek in het Ganges-onderzoek en legde geen stukken hierover voor. Deze bewering is geenszins ondersteund, zelfs niet door een begin van bewijs. De verzoekende partij kan de verwerende partij niet verwijten geen rekening te houden met dit gegeven als het haar niet bekend werd gemaakt. In haar antwoord erkent de verzoekende partij het povere resultaat van de examens.

De aangehaalde covid-ziekte duurde volgens het doktersattest slechts een veertien tal dagen en hieruit blijkt niet dat dit een ernstig obstakel zou geweest zijn om het povere resultaat van de gevolgde studies te verklaren. Uit het antwoord van de verzoekende partij blijkt dat zij uitstel van haar examens heeft

verkregen bij de universiteiten en zij zich beter voelde en “released of the covid” einde januari 2022. Het gegeven dat hierdoor de examens zijn afgenomen op 1, 3 en 4 februari 2022, kan geen redelijke verklaring vormen voor het povere resultaat, ten dele overigens gedurende de verschillende jaren vanaf 2017 (wat de studie te Antwerpen betreft).

De bestreden beslissing stelt correct:

“Overwegende dat betrokkene na het behaalde diploma Master of Biology: Biodiversity aan de universiteit Antwerpen in 2016 zich tijdens het academiejaar 2016-2017 inschreef voor een 1 jarige opleiding advanced Master of Technology for Integrated Water Management aan de universiteit Antwerpen en in het bezit werd gesteld van een A kaart geldig tot 31.10.2017

Overwegende dat aan de verlenging van het verblijf als student voorwaarden verbonden zijn. Eén van deze voorwaarden is voldoende studievoortgang in de studies aantonen. Na 5 academiejaren is betrokkene nog steeds ingeschreven voor de opleiding Master of Technology for Integrated Water Management aan de universiteit Antwerpen. In principe diende hij deze opleiding na 2 academiejaren voltooid te hebben, doch zelfs na 5 academiejaren is hij er nog steeds niet in geslaagd af te studeren Overwegende dat hij tijdens academiejaar 2020-2021 gelijktijdig ook een master of science in statistical data analysis startte aan de UGent maar ook hier totaal geen vooruitgang in de studies kan aantonen: 0 credits behaald

Op 09.02.2022 vroeg DVZ de resultaten op van de eerste examenperiode aan universiteit Antwerpen en Universiteit Gent waarbij betrokkene overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 tevens de kans werd geboden te worden gehoord met oog op een eventuele negatieve beslissing die zou kunnen volgen. Uit de overgemaakte resultaten bleek dat dat betrokkene ook in het eerste semester van academiejaar 2021- 2022 geen vooruitgang boekte, (slaagde voor geen enkel credit bij zowel de UGent als de universiteit Antwerpen)”

Het gegeven dat er een “buisvak” was, is niet relevant in de beoordeling van de gehele studiegang. En al evenmin een strak examenrooster. Dergelijk gegeven komt in studies vaak voor.

De verzoekende partij houdt voor dat de verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid beschikt nu de wet voorziet dat de bestreden beslissing “kan” genomen worden. Deze opmerking is juist maar de verzoekende partij kan uit de vrijheid waarover de verwerende partij beschikt geen rechten scheppen. Verwerende partij behoudt de bevoegdheid om de bestreden beslissing te kunnen nemen.

Het gegeven dat de verzoekende partij al dan niet goede redenen had om onvoldoende credits te halen, doet aan de bevoegdheid van de verwerende partij geen afbreuk.

Voorts beantwoordt de bestreden beslissing de door de verzoekende partij aangehaalde argumenten als volgt:

“Betrokkene maakt een attest over van het algemeen medisch labo te Antwerpen waaruit blijkt dat hij op 06.01.2022 positief testte op het coronavirus. Er werd ook een getuigschrift van arbeidsongeschiktheid overgemaakt waarbij het werd verboden om de woonst te verlaten van 06.01.2022 tot en met 15.01.2022 wegens het vermoeden van besmetting door het COVID 19 virus.

Indien we rekening houden met de voorliggende bewijsstukken is het weinig aannemelijk dat dat deze omstandigheden een grote impact hebben gehad op de studieresultaten van de student, daa betrokkene de kans werd gegeven op latere data te examens in te halen (3 weken na de Covid besmetting)

1 februari: Analysis of Continuous Data: universiteit Gent

3 februari: Statistical Computing and Principles of Statistical Data Analysis universiteit Gent

4 februari: Advanced Water Treatment Technology: universiteit Gent

Deze omstandigheden zijn zeker niet dermate doorslaggevend om de wel erg beperkte studievoortgang zoals hierboven beschreven volledig te verantwoorden. Ook het feit dat betrokkene zijn drukke examenrooster aanhaalt is echt geen reden die onze beslissing kan veranderen. Betrokkene heeft meer dan voldoende kansen gekregen. Ook de adviezen van de onderwijsinstellingen zijn niet van die aard om een beslissing ten gunste van de student te nemen. In een mail dd 24.02.2022 laat het Diensthoofd Onderwijsadministratie van de universiteit Antwerpen weten dat het misschien goed zijn als DVZ zou beslissen dat er geen verlenging van de verblijfsvergunning meer mogelijk is. Ook de resultaten aan de

Ugent zijn weinig bemoedigend en bieden weinig perspectief op beterschap. Meneer heeft namelijk tot op heden nog geen enkel credit behaald aan de UGent

We kunnen dan ook besluiten dat de student, rekening houdend met de resultaten van de vorige jaren en de huidige nieuwe studierichting, de studies op overdreven wijze aan het verlengen is. Bovendien werd betrokkene vorig jaar in onze instructies van 07.01.2021 duidelijk op de hoogte gebracht dat het zijn laatste kans was om zijn masterdiploma te behalen en dat indien hij zijn diploma niet zou behalen, er zonder twijfel een einde zou gesteld worden aan zijn verblijf. Een verdere verlenging om een 6e jaar aan te vatten voor een master die bestaat uit 60 studiepunten kunnen we niet meer toestaan. Bijgevolg komt hij niet langer in aanmerking voor een verdere verlenging van het tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980."

De Raad ondersteunt deze motieven die op een juiste feitenvinding berusten, correct zijn beoordeeld en niet kennelijk onredelijk zijn.

De grief dat aan de verzoekende partij moest toegelaten worden haar herexamens opnieuw te doen, kent geen belang nu deze termijn voorbij is hangende de huidige procedure.

De verzoekende partij kan niet ernstig voorhouden dat de verwerende partij het dossier niet in haar geheel heeft onderzocht.

2.1.5. De Raad besluit dat de verzoekende partij de schending van de door haar aangehaalde bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur niet aannemelijk heeft gemaakt en dat het eerste middel ongegrond is.

2.2.1. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het EVRM. Het tweede middel wordt als volgt toegelicht:

"Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: "niemand mag worden onderworpen aan foltering en noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen."

Verzoeker heeft schrik dat hij slachtoffer zal worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Kameroen, het land van herkomst, is nog steeds in oorlog met de terroristische organisatie Boko Haram. Daarnaast heerst er nog steeds een burgeroorlog waaraan geen einde lijkt te komen. Het land verkeert dus op zijn zachts gezegd in een onrustige staat.

Verzoeker was in zijn land van herkomst een Engelstalige Kameroener.

Om de situatie hierrond te begrijpen moet u weten dat Kameroen een verdeeld land is. Er is een Franstalig en Engelstalig deel. De Engelstaligen in het West-Afrikaanse land vormen een minderheid van 20 procent van de bevolking van 20 miljoen mensen. Bovendien zijn slechts 2 van de 10 provincies Engelstalig. De huidige Franstalige president Paul Biya legt met zijn beleid vooral de focus op Franstalig Kameroen.

Sinds 2016 heerst er onrust in het land na een reeks van stakingen en protesten, doordat de Engelstaligen zich gediscrimineerd voelden door het Franstalig regime van president Paul Biya. Ondertussen blijft het geweld tussen de Franstalige regering en de Engelstalige separatisten aanslepen. Meer dan een half miljoen Engelstalige Kameroeners zijn op de vlucht in eigen land omwille van deze situatie. Zo vermeld Amnesty International dat Engelstalig Kameroen in de greep is van dodelijk geweld. De gewone burger is slachtoffer geworden van deze situatie, waarbij vele mensenrechten geschonden worden door zowel de regering als de separatisten.

Verzoeker zijn vrees voor terugkeer naar zijn land van herkomst is dus zeker gerechtigd. Bovendien is hij hoogopgeleid en heeft hij tijdlang in Europa verbleven, wat in Kameroen wordt aanzien als het 'belofde' land.

Het mag duidelijk zijn dat verzoeker nergens meer terecht kan in zijn land van herkomst en dat een eventuele terugkeer een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM.

Verzoeker is op de hoogte van het feit dat zijn verblijf slechts toegelaten werd tijdens zijn studies, doch bij een weigeringsbeslissing dient alsnog de situatie in zijn land van herkomst te worden onderzocht.

Bovendien heeft verzoeker de mogelijkheid om na afronding nog de mogelijkheid om een zoekjaar aan te vragen om zich zo op de arbeidsmarkt te focussen.

Dat zijn situatie grondig onderzocht dient te worden.”

2.2.2. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer"* (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 218).

De Raad merkt vooreerst op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat en dat de verzoekende partij bij het uitoefenen van haar hoorrecht met geen woord sprak over een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3 van het EVRM. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de verzoekende partij een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend.

Het betoog van de verzoekende partij zet op zeer algemene wijze uiteen dat in Kameroen de Engelstalige minderheid zich gediscrimineerd voelen, er sedert 2016 onrust heerst na een reeks stakingen en protesten, meer dan een half miljoen Engelstaligen op de vlucht zijn, vele mensenrechten zijn geschonden en zij als *"hoogopgeleide"* aanzien wordt in Kameroen, dat Europa beschouwt als het beloofde land.

Waar verzoekende partij een schending aanhaalt van artikel 3 van het EVRM en dit artikel eigenlijk betrekking heeft op een verwijderingsmaatregel, wijst de Raad erop dat wie zich wenst te beroepen op artikel 3 van het EVRM er blijk van moet geven dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Diegene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, is ertoe gehouden zijn beweringen te staven met een begin van bewijs. De bescherming, verleend via artikel 3 van het EVRM, zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat evenmin.

De Raad benadrukt in de eerste plaats dat een algemene situatie van geweld enkel *"in de meest extreme gevallen"* waar een echt risico op onmenselijke behandeling simpelweg volgt uit het feit dat het individu onderworpen wordt aan zulk geweld bij terugkeer, een voldoende intensiteit zal hebben om een reëel risico op een behandeling, strijdig met artikel 3 van het EVRM te bereiken (EHRM, *M.O. t./ Zwitserland*, 20 juni 2017, punt 70).

Uit lezing van het middel, zonder zelfs naar voor gebrachte informatie over Kameroen, kan de Raad geenszins afleiden dat de verzoekende partij, louter door het feit dat zij als Engelstalige burger terugkeert naar Kameroen, zich in dergelijk *"extreem gevaar"* zal bevinden. De beschreven algemene veiligheidssituatie laat niet toe te stellen dat de verzoekende partij omwille hiervan bij terugkeer onderworpen zal worden aan een behandeling, strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Het loutere gegeven dat de verzoekende partij geboren is een Engelstalig deel van Kameroen, maakt niet dat de verzoekende partij aantoont dat zij dreigt onderworpen te worden aan een behandeling, strijdig met artikel 3 van het EVRM. De verzoekende partij maakt – op grond van de door haar aangeleverde informatie – geenszins aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Kameroen een behandeling, strijdig met artikel 3 van het EVRM, dreigt te ondergaan.

De vage beweringen, niet ondersteund door enige concrete verwijzingen naar rapporten over de mensenrechten in Kameroen en niet ondersteund door één concreet persoonlijk argument, kunnen niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, temeer geen verwijderingsbeslissing is voorzien. De bestreden beslissing bevat een antwoord op een aanvraag tot verlenging van verblijf als student. Het staat de verzoekende partij vrij indien zij meent dat zij een risico loopt op folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen in het herkomstland een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Uit geen enkel element in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij dergelijke vrees koestert.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat op 9 november 2021, recentelijk voor de bestreden beslissing, de verwerende partij oordeelde dat de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk is. Deze beslissing motiveerde:

“(…)

Betrokkene beweert dat hij vreest voor foltering en mensonterende behandelingen indien hij zou moeten terugkeren naar zijn land van herkomst doch hij legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene vreest voor foltering en mensonterende behandelingen volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Bovendien merken we op dat uit het voorgelegde Kameroense paspoort met nr. (...) duidelijk blijkt dat betrokkene in 2017 minstens éénmaal en in 2018 minstens tweemaal naar Kameroen terugkeerde. Het paspoort bevat namelijk verschillende controlestempels van Douala airport, met name op 03.01.2017, 14.02.2018, 17.03.2018, 25.06.2018 en 05.07.2018. Deze vaststelling ondermijnt in ernstige mate zijn vrees voor foltering en mensonterende behandeling bij een tijdelijke terugkeer naar Kameroen. Dit element kan dan ook niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid.

Ook de verwijzing naar de toestand in Kameroen (waar de Engelstalige gemeenschap geïsoleerd zou worden, waar er zwaar geweld tegen hen gebruikt zou worden, waar er meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen zouden plaatsvinden, waar de vreedzame betogingen van de Engelstalige gemeenschap met geweld onderdrukt zouden worden door de ordetroepen en dat er hierdoor ook meer doden en gewonden zouden vallen onder de betogers) vormt geen buitengewone omstandigheid, aangezien deze verwijzing handelt over de algemene situatie in het land en betrokkene opnieuw geen persoonlijke bewijzen levert dat zijn leven in gevaar zou zijn. dat betrokkene zelf specifiek geraakt zal worden door de omschreven situatie omwille van zijn persoonlijke situatie of omstandigheden. Betrokkene haalt aan dat deze vrees bevestigd zou worden in meerdere rapporten van verscheidende organisaties waaronder een rapport van Human rights Watch. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herinnert eraan dat het louter inroepen van rapporten die op algemene wijze melding maken van de schending van mensenrechten in een land, niet volstaat om te staven dat iedere onderdaan van dat land een risico loopt onderworpen te worden aan marteling of aan onmenselijke of mensonterende behandelingen. Zelfs indien de bronnen melding maken van schendingen van de fundamentele rechten van het individu in het land van herkomst van verzoekende partij, wordt geen enkel middel aangewend dat bewijst dat verzoekende partij persoonlijk een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet. » (R.V.V., 27 jul. 2007, nr 1.018). Ter staving hiervan legt betrokkene één foto voor van een huis met brandschade. Betrokkene beweert dat dit zijn woning is en dat zijn familie hierdoor gevlucht is wat een gekende tactiek van de overheid zou zijn. Echter, uit niets blijkt dat deze foto effectief de woning van betrokkene is. Het is slechts een foto van een woning, zonder meer en zonder enig bewijs die deze foto met betrokkene in verband brengt. Bovendien wijzen we nogmaals op het feit dat betrokkene zowel in 2017 als in 2018 naar Kameroen reisde, wat zijn beweerd vrees in ernstige mate ondermijnt. Dit element kan dan ook niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid

Wat de vermeende schending van art. 3 van het EVRM betreft dient opgemerkt te worden dat de bescherming verleend via art. 3 van het EVRM slechts in buitengewone gevallen toepassing zal vinden. Hiervoor dient verzoeker zijn beweringen te staven met een begin van bewijs terwijl in casu het enkel bij een bewering blijft en dit niet kan volstaan om een inbreuk uit te maken op het vernoemde artikel 3. De algemene bewering wordt niet toegepast op de eigen situatie. De loutere vermelding van het artikel 3 EVRM volstaat dus niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden.

“(…)”

Deze beslissing is definitief.

De verzoekende partij voegt geen enkel nieuw element toe.

Dit middel is dan ook ongegrond.

2.3.1. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending van artikel 8 van het EVRM aan.

Het derde middel licht toe:

“In dit dossier wordt geen enkele belangenafweging gemaakt hoewel de fair - balance toets onontbeerlijk is bij het nemen van een weigeringsbeslissing. Men dient een afweging te maken tussen de belangen van

de vreemdelinge en die van de overheid bij het nemen van deze beslissing. Indien men vaststelt dat de voordelen voor de overheid gering zijn ten opzichte van het voordeel voor de vreemdeling, dan dient men zich te onthouden van het nemen van deze beslissing.

Ook een toetsing aan de mensenrechten zoals vastgelegd in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens is onontbeerlijk in onderhavig dossier. Met name artikel 8 EVRM dient grondig te worden onderzocht om na te gaan of deze bepaling niet geschonden wordt!

Artikel 8 EVRM bepaalt het volgende:

1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM kan 'ipso jure' ontstaan. Dit houdt in dat het gezinsleven van rechtswege ontstaat. Het Hof heeft verschillende uitspraken gedaan over het van rechtswege ontstaan van gezinsleven.

Voorts vereist artikel 8 lid 2 EVRM dat de inmenging noodzakelijk moet zijn in het belang van de democratische samenleving. Er moet dus sprake zijn van een 'pressing social need'.

Dat er, integendeel tot wat verwerende partij stelt, geen sprake is van een pressing social need.

Om te bepalen of aan de voorwaarden van noodzakelijkheid wordt voldaan moet er een belangenafweging en proportionaliteitstoets plaatsvinden.

Verder moet er, om te bepalen of de inmenging gerechtvaardigd is, een belangenafweging plaatsvinden tussen het algemene belang en het individuele belang van de vreemdeling.

Indien men hier een belangenafweging maakt kan men tot de vaststelling komen dat de individuele belangen van de vreemdeling zwaarder doorwegen.

Teneinde de omvang van de verplichtingen die voor een staat uit artikel 8, eerste lid van het EVRM voortvloeien te bepalen, dient te worden nagegaan of er hinderpalen worden aangevoerd voor het uitbouwen of verderzetten van een normaal en effectief gezinsleven elders. Zolang er geen dergelijke hinderpalen kunnen worden vastgesteld, zal er geen sprake zijn van een gebrek aan eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

Verzoeker heeft tijdens zijn verblijf een grote vriendengroep opgebouwd, zowel via zijn studies als via zijn tewerkstellingen.

Dat er een afweging gemaakt moet worden tussen de verschillende belangen, maar dat dit in onderhavig dossier geenszins gebeurd is.

In casu bestaat er een privé - en gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM.

Het artikel beschermt zowel het privé - als het gezinsleven. Het privéleven is het geheel van persoonlijke, sociale en economische relaties die een persoon heeft opgebouwd in een land.² Een langdurig verblijf in een bepaald land vereist in ieder geval een gedegen onderzoek naar het privéleven.³ Indien men vaststelt dat er inderdaad sprake is van een privéleven, dan dient de bevoegde autoriteit er het vereiste belang aan te hechten en dan kan een weigering van verblijf een schending inhouden op artikel 8 EVRM hetwelk naast de bescherming van het gezinsleven ook voorziet in de bescherming van het privéleven.

Artikel 8 definieert het begrip privéleven niet. Het is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationale recht dient te worden geïnterpreteerd. Het EHRM benadrukt dat het begrip 'privéleven' een ruime term is en dat het noch mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven.⁵ De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven, is een feitenkwestie.

Gaat het om een eerste toelating dan oordeelt het EHRM dat er geen inmenging is en geschiedt er in principe geen toetsing aan de hand van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, maar moet er absoluut onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de staat om de betrokken vreemdeling op zijn grondgebied te laten blijven zodat hij zijn recht op eerbiediging van het privé(- en/of familie- en gezinsleven aldaar kan handhaven en ontwikkelen.⁶ Dit geschiedt aan de hand van de 'fair balance'-toets waarbij wordt nagegaan of de staat een redelijke afweging heeft gemaakt tussen de concurrerende belangen van het individu enerzijds en de samenleving, anderzijds.

Staten beschikken bij deze belangenafweging over een zekere beoordelingsmarge. De omvang van de positieve verplichting is afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de betrokken individuen en het algemeen belang.⁷ Wanneer een persoon sociale bindingen in een land heeft uitgebouwd, dan dient men dit te catalogeren onder het privéleven. In die zin maakt het netwerk van persoonlijke, sociale en economische belangen onderdeel uit van het privéleven van elke persoon.⁸ Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met de Belgische samenleving is aangegaan.

Verzoeker bouwde hier zijn leven uit en heeft hier verschillende vrienden en kennissen.

Dat dit geheel der omstandigheden wel degelijk als privéleven dient te worden aanzien en dat dit beschermd wordt door artikel 8 EVRM. Minstens het privéleven van verzoeker dient gerespecteerd te worden. Verzoeker zijn belangen situeren zich volledig in België en hij bouwde hier een privéleven op waarbij hij zich intens wist te integreren. Wanneer men een afweging maakt aan de hand van de fair balance-toets, dan dient men vast te stellen dat de belangen van de vreemdeling zwaarder doorwegen dan die van de samenleving. Een regularisatie is de enige oplossing voor verzoeker!

Dat er dan ook een billijke afweging moet gemaakt worden in het licht van de fair balancetoets waarin men de belangen van de overheid moet afwegen tegen de belangen van verzoeker om zich hier te vestigen en zijn leven verder op te bouwen op het Belgische grondgebied.

Dat de beslissing van de Staatssecretaris aldus een gebrek vertoont door hier geen rekening mee te houden en men zich duidelijk vergist in dit dossier en een en ander over het hoofd heeft gezien.

De bestreden beslissing schendt aldus de motiveringsverplichting in de zin van de wet van 29 juli 1991 en bovendien ook het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel en gelijkheidsbeginsel.

De bestreden beslissing dient dan ook vernietigd te worden aangezien zij het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel en art. 3 en 8 van het EVRM flagrant schendt.”

2.3.2. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Vooreerst stelt de Raad vast dat de verzoekende partij enkel haar privéleven geschonden acht en niet een familie- of gezinsleven.

De verzoekende partij geeft vooreerst een voornamelijk theoretisch betoog en wijst erop dat rekening diende te worden gehouden met haar “grote vriendengroep” en zij “verschillende vrienden en kennissen” heeft.

Zij verwijst in het algemeen naar een sociaal leven, persoonlijke en economische belangen en naar alle banden die zij met België is aangegaan zonder enige concrete toelichting van welke vrienden en kennissen en de mate waarin de banden bestaan, welke sociale en economische belangen spelen, kortom welke concrete elementen bestaan die een privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM beschermenswaardig maken. De verzoekende partij houdt voor dat zij zich intens wist te integreren maar toont nergens aan waaruit dit zou blijken.

In casu wordt aldus niet betwist dat het bestreden besluit in overeenstemming is met de wet en dat het een legitiem doel nastreeft, met name immigratiecontrole. Hoger is aangetoond dat de bestreden beslissing legitiem is genomen.

Het waarborgen van een recht op eerbiediging van het gezins- en privéleven, veronderstelt het bestaan van een gezins- en privéleven dat beschermenswaardig is onder artikel 8 van het EVRM. Artikel 8 van het EVRM definieert niet de begrippen 'gezinsleven' en 'privéleven', die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een gezinsleven en privéleven, is een feitenkwestie (zie EHRM 12 juli 2001, nr. 25702/94, *K. en T. v. Finland*, § 150; EHRM 16 december 1992, *Niemietz/Duitsland*, § 29). Dit gezins- en/of privéleven moet bestaan op het moment van de bestreden beslissing.

De Raad herhaalt dat de verzoekende partij werd uitgenodigd alle relevante elementen naar voren te brengen die het te nemen besluit konden beïnvloeden. De verzoekende partij heeft geen element kenbaar gemaakt dat zou kunnen wijzen op het bestaan van een risico op schending van artikel 8 van het EVRM en evenmin enig stuk dat wijst op een grote vrienden- en kennissenkring. Door thans in het derde middel een algemeen betoog te houden, *quasi* volledig theoretisch, toont de verzoekende partij niet aan dat zij een door artikel 8 van het EVRM beschermenswaardig privéleven heeft.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat op 9 november 2021, recentelijk voor de bestreden beslissing, de verwerende partij oordeelde dat de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk is. Deze beslissing motiveerde:

"(...)

*Betrokkene beroept zich op artikel 8 EVRM als buitengewone omstandigheid, waarbij hij verwijst naar ruime vrienden-en kennissenkring hier opgebouwd tijdens zijn legale verblijf. Hij wijst er op dat artikel 8 EVRM zijn privéleven beschermt dat het geheel van persoonlijke, sociale en economische relaties omvat die een persoon heeft opgebouwd in een land. Het klopt dat er een afweging (een fair balance) dient gemaakt te worden tussen iemands privé-en gezinsleven en de verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst. De verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst impliceert enkel een eventuele tijdelijke scheiding, wat geen ernstig of moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Verder stellen we vast dat betrokkene niet aantoont dat er sprake is van dergelijke nauwe banden dat zij onder de bescherming van artikel 8 EVRM zouden vallen. Verder stellen we vast dat betrokkene niet aantoont dat hij nog familieleden heeft in België. Evenmin toont betrokkene aan dat hij geen familieleden meer zou hebben in Kameroen. Wij merken tevens nog op dat de verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post niet noodzakelijk leidt tot een definitieve verwijdering. Hoewel betrokkene bij huidige aanvraag 9bis slechts twee getuigenverklaringen voorlegt, mag aangenomen worden dat betrokkene hier inderdaad banden heeft opgebouwd, gezien zijn legale verblijf van 27.11.2012 tot 31.10.2021 Wij merken echter op dat de verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post niet noodzakelijk leidt tot een definitieve verwijdering. Zij heeft enkel tot gevolg dat betrokkene tijdelijk het land dient te verlaten met de mogelijkheid terug te keren op het ogenblik dat zij voldoet aan de in de vreemdelingenwet bepaalde vereisten. De tijdelijke scheiding met het oog op het vervullen van de noodzakelijke formaliteiten ter voldoening van de wettelijke bepalingen, verstoort het gezins-en privéleven van betrokkene niet in die mate dat er sprake zou zijn van een schending van artikel 8 EVRM (EHRM 19 februari, *Gul/Zwitserland*, 22 EHRM 228; EHRM 26 juni 2014, nr. 71398/12, *M.E.v.Zweden*, par. 100). Volledigheidshalve merken wij nog op dat in zijn arrest d.d. 27.05.2009 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het volgende stelt: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat betrokkene zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen." Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.658; RvS 13 december 2005, nr. 152.639).*

Het feit dat betrokkene hier hogere studies volgt en hier met succes een masterdiploma biologie behaalde, kan niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid. Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts toegelaten was in het kader van zijn studies en dat hij na afloop van zijn studies naar Kameroen diende terug te keren. Betrokkene heeft geen verlenging meer gevraagd van zijn verblijf op basis van studies. Bovendien blijkt uit de laatste beslissing van de dienst Lang Verblijf dat zijn verblijf niet meer verlengd kon worden indien hij zijn diploma master technology for integrated water management niet behaalde. Betrokkene legt dit diploma dit niet voor maar beperkt zich tot het voorleggen van de inschrijving voor een

nieuw masterdiploma, met name master of science in Statistical data analysis. Indien betrokkene opnieuw een verblijfsvergunning wenst te verkrijgen op basis van zijn studies dient hij hiertoe de geijkte procedure te volgen. Dit element kan dan ook niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid. (...)"

Deze beslissing is definitief.

De verzoekende partij voegt geen enkel nieuw element toe.

Bijgevolg maakt de verzoekende partij de schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk en is het derde middel, zo ontvankelijk, ongegrond.

2.3.3. In het derde middel voert de verzoekende partij de schending van de formele motiveringsplicht aan. De Raad verwijst naar punt 2.1.2. en naar het gegeven dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmiddel is en artikel 8 van het EVRM geen motiveringsplicht oplegt zodat geen schending van de motiveringsplicht op dat vlak voorhanden is.

2.3.4. De verzoekende partij voert de schending aan van het gelijkheidsbeginsel en het rechtzekerheidsbeginsel maar laat na uiteen te zetten op welke wijze deze beginselen van behoorlijk bestuur geschonden zouden zijn. Deze onderdelen zijn bijgevolg onontvankelijk.

2.3.5. Wat de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel betreft, verwijst de Raad naar de wederkerige zorgvuldigheidsplicht (zie punt 2.1.3.) en naar het voorgaande waaruit is komen vast te staan dat de verwerende partij rekening hield met alle dienstige gegevens die haar kenbaar waren.

Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer men op zicht van de motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, men moet voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te vinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82 301). Dit is niet het geval.

2.4. De Raad besluit dat de drie middelen, zo ontvankelijk, ongegrond zijn.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN